

skredet. Saaledes kan jeg ikke se, at det andet Forslag er. De 700,000 Kr., som det ærede Flertal møder op med, ville vi have langt større Udsigt til at se forøgede med nye Summer.

Saa er det ærede Flertal stærkt i at tale om Regeringens Forslag og Mindretallets Forslag som noget, der er et Forsøg, der vil trække uberegnedne Millioner efter sig. Det siger, at „man er ude i det ukendte, hvor den ene Million trækker den anden med sig“, at „man præjudicerer hele Sagen“, og at „derfor staa Lovgivningsmagten nu ved et Vendepunkt i Sagen“. Dermed sigter det imidlertid slet ikke til Kommissionens forslaget, slet ikke til Regeringsforslaget, men til det Forslag til en Behandling af Hvide Sande-Løbet, som kom fra Vandbygningsvæsenets Ingeniører, men som hverken Kommissionen eller Regeringen har gjort til sit. Jeg er ganske vis paa, at der er ikke et Medlem af Kommissionen, der tænker paa at bygge en ny anden Dæmning inde i Fjorden eller de Moler ude i Havet og i Indre-Fjorden, som Vandbygningsvæsenet foreslaar. Nej, de ere alle paa det rene med, at skulde det, hvad Flertallet i Kommissionen ikke mener, men hvad enkelte af det mene, vise sig, at Sagen ikke er løst med denne Indbygning, ja saa vilde vi staa overfor at skulle lukke Hvide Sande-Løbet, overfor noget lignende som det, Flertallet straks vil bringe os overfor. Al Flertallets Raslen med Millioner overfor Mindretallets Forslag er derfor ganske hen i Vejret, medens det derimod er lige saa sikkert, at Mindretallet er paa det rene med, at vi efter dets Forslag ville staa overfor et nyt Millionforetagende — og der har det jo Støtte fra Befolkningen derovre, der siger: Vi kunne ikke nøjes med de elendige Forhold, vi have haft ved Nyminddegab —, at der maa andet og betydeligt Arbejde til, enten det nu bliver ved Gødelen eller ved Hegnet eller ved Bjerregaard, eller hvor det nu bliver.

Skulde vi imidlertid komme til at staa overfor, at den Løsning, vi nu enes om — enten det nu bliver Hvide Sande eller Nyminddegab —, ikke viser sig tilfredsstillende, har jeg den Tro, at saa vil man komme ind paa at søge, hvis det er muligt, at faa et Løb forsynet med Sluser. Jeg indser Vanskeligheden ved det, men jeg anser det paa den anden Side ikke for umuligt. Der har været i saa Henseende, som vi ogsaa have omtalt indenfor Udvalget, et meget interessant Forslag i sin Tid fra Ingeniør Zahrtmann, og det

er muligt, at i den Retning ligger Løsningen. Foreløbig staa vi dog blot overfor dette: Skulle vi nu ikke med samme Udgift som Flertallets Forslag om Lukning af Løbet forsøge, om ikke Hvide Sande-Løbet kan være den Løsning af Spørgsmaalet Ringkøbing Fjords Udløb, som Hr. Kirk mener, det er. Han sender nemlig ikke sin Skrivelse for at bedyre, at det Løb vilde være stærkt nok, det siger han ved samme Lejlighed, men han har sendt sin Skrivelse, for at han, som kendt Mand derovre, kunde faa Lejlighed til at sige: Jeg er overbevist om, at Sagen er løst med Hvide Sande-Løbet, vi ville ikke komme til andet.

Skulde han og hans Meningsfæller i Kommissionen imidlertid blive skuffede deri, og vi staa overfor den Situation at skulle gaa til en anden Løsning, vil man staa saaledes, at Hvide Sande-Løbet kan lukkes, men blot med den Fordel, at det kan lukkes baade sikrere og lettere end Nyminddegab-Løbet. Her var den sidste ærede Taler ogsaa inde paa nogle Betragtninger, som jeg tror ere forkerte. At Flertallets Forslag kan udføres, er der ikke Tvivl om, men det er slet ikke saa ganske lige samtidig at lukke Hvide Sande-Løbet og aabne Nyminddegab-Løbet uden at gøre Fortræd ved at hæve Fjordens Vandstand. Den Vanskelighed er man foreløbig uden om, hvis man bliver staaende ved Mindretallets Forslag. Og kom man en Dag til at staa overfor at skulle skabe et nyt Løb, er det langt lettere og sikrere klart, naar der ikke er Tale om andet end at fylde det bundsikrede, smalle Løb, vi ville faa ved Hvide Sande.

Hvorledes jeg end derfor ser paa denne Sag, og hvad Side jeg end ser den fra, er jeg ganske overbevist om, at Regeringens Forslag vil for det første give en slet ikke ringe Mulighed for, at derved hele dette vanskelige Spørgsmaal kunde være løst, og skulde det ikke være det, skulde det i Løbet af nogle Aar vise sig, at vi maa gaa til andre Arbejder, er jeg efter alt, hvad vi have faaet oplyst derovre fra, ikke i Tvivl om, at de Forhold, vi ved Forslaget have skabt i Mellemtiden, ere langt bedre end de, der ville blive skabte ved Flertallets forslaget. Skulle vi derefter gaa til forandrede Forhold, saa sker det lettere og bedre, naar der ikke er Tale om andet end at lukke den lille Aabning ved Hvide Sande, fremfor at skulle lukke Nyminddegab.

Jeg maa derfor paa det allerbestemteste anbefale, at man slutter sig til Mindretallets Forslag.